

בתי המשפט

תד 030459/04

בית משפט לתעבורה חיפה

תאריך: 27/04/2006

בפני: כב' השופט ש' יציב

המאשימה

מדינת ישראל

בעניין:

- נ ג ד -

הנאשם

טרנר יוסף

התובע – רס"מ סלע

נוכחים:

הנאשם – נוכח

הסניגור – עו"ד ראובן ברעם

1

2

הכרעת דין

3

4

החלטתי לזכות הנאשם.

5

6

1. כתב האישום

7

על פי המיוחס לנאשם הוא נהג במכונית פרטית (הרכב), ובהגיעו למעבר חציה פגע

8

בהולכת רגל שהספיקה לחצות כ – 7.5 מטרים מרוחב הכביש משמאל לימין כיוון

9

נסיעתו (התאונה).

10

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש, נגרם לה שבר בברך ימין.

11

12

התביעה מבקשת להרשיע הנאשם בעבירות של:

13

אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות מעבר חציה בבטחה – עבירה על תקנה 67 (א')

14

לתקנות התעבורה, תשכ"א – 1961 (תק"ת).

15

נהיגה בקלות ראש – עבירה על סעיפים 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח

16

חדש], תשכ"א – 1961 (פק"ת).

17

נהיגה בדרך הגורמת נזק לאדם – עבירה על תקנה 21 (ב') (2) לתק"ת.

18

גרימת חבלה של ממש – עבירה על סעיף 38 (3) לפק"ת.

19

20

21

22

2. תמצית הראיות הרלוונטיות

בתי המשפט

תד 030459/04

בית משפט לתעבורה חיפה

תאריך: 27/04/2006

בפני: כב' השופט ש' יציב

1 עדת תביעה 2, הגב' אורסולה אלזסר (הנפגעת), העידה כי חצתה הכביש במעבר
2 חציה. כאשר הגיעה לקרבת המדרכה שממול למדרכה ממנה החלה את חצית הכביש
3 הגיע הרכב מצדה הימני. קיבלה מכה בכתף שמאל ונפלה. הרכב עצר אחרי מעבר
4 החציה. הנאשם יצא מהרכב, ניגש אליה ואמר לה "תקומי". היא לא יכלה לקום. שאל
5 אותה אם ברצונה לנסוע לבית חולים, אך היא ביקשה מהנאשם שיביא אותה לבית
6 האבות בו היא מתגוררת והנמצא במרחק מספר דקות מהמקום בו נפלה. הנאשם הביא
7 אותה לבית האבות, ומשם לקחו אותה לבית החולים באמבולנס.
8 במסגרת החקירה הנגדית העידה כי היא בת שמונים ושתיים. לפני התאונה נהגה ללכת
9 ברגל ולשחות מדי יום. היה ביכולתה ללכת ברגל משך שעות ובמהירות כשל הולך רגל
10 הצעיר ממנה בשנים רבות. השוותה את מהירות הליכתה למהירות הליכתו של בנה. לא
11 הייתה מאושפזת בבית חולים עם בעיות ברגליים, ולא לקחה כל תרופות הנוגעות
12 לרגליים, אך בהמשך מסרה כי בעבר נפלה בביתה ונפגעה בברך השמאלית. הייתה
13 בגבס, אך לא בבית חולים. הודתה כי על מעבר החציה היה חריץ (החריץ). החריץ נראה
14 בתמונה (נ/2). עמדה על כך כי נפלה כתוצאה מהמכה שקיבלה, ולא כתוצאה מכך
15 שמעדה מהחריץ בכביש.

16
17 עד תביעה 3, רס"מ יהושע אבירם (הבוחן), הוא בוחן תאונות דרכים. הוא טיפל
18 בתאונה כתיק "הצמדה", היינו לא ביקר במקום התאונה סמוך להתרחשותה, אלא יצא
19 למקום התאונה רק בתאריך 07/10/03. ביקור זה נעשה עם הנאשם. ערך סקיצה של
20 מקום התאונה תוך כדי הצבעת הנאשם (ת/3), ערך תרשים (ת/4), בתאריך 08/10/03
21 גבה את הודעת הנאשם (ת/2) ובתאריך 21/02/04 ערך את דו"ח הבוחן (ת/5).
22 מת/5 עולה כי החריץ רוחבו 0.1 מטר, ועומקו שלושה עד חמשה מ"מ. את עומק החריץ
23 קבע על סמך טביעת עין.

24
25 הנאשם העיד כי נסע בדרך היס, במעלה הרחוב, ופנה ימינה לרחוב הצופים. במהלך
26 הפניה ראה את הנפגעת חוצה משמאל לימין כיוון נסיעתו. כאשר ראה אותה היא כבר
27 עברה מעל מחצית מרחב הכביש, והייתה לקראת סוף החציה. עצר. לאחר שעצר ראה
28 את הנפגעת נופלת. יצא לעזרתה. עזר לה לקום ושאל אותה אם להזמין לה אמבולנס,
29 מונית או שהוא יקח אותה לקופת חולים הנמצאת בקרבת מקום. הנפגעת ביקשה שיקח
30 אותה לבית אבות "בית יולס" הנמצא במרחק של כמאתיים מטרים מהמקום. עשה

בתי המשפט

תד 030459/04

בית משפט לתעבורה חיפה

תאריך: 27/04/2006

בפני: כב' השופט ש' יציב

1 כבקשתה. בדרך לבית האבות אמרה לו "איזה מזל שלא קיבלתי מכה בברך החולה שלי,
2 ברגל ימין". כאשר הגיעו לבית האבות קרא לאחות, סיפר לה כי הנפגעת נפלה. למקום
3 הובא כסא גלגלים. עובדי בית האבות הושיבו את הנפגעת על הכסא, ביקשו ממנו
4 פרטיו, ולאחר שמסר להם פרטיו נסע מהמקום.

5

6

3. דין

7 הנפגעת חצתה משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם. העידה כי קיבלה מכה בכתף שמאל
8 ונפלה. לא יכלה להעיד ממה קיבלה המכה, ואמרה במפורש כי איננה יודעת ממה
9 קיבלה המכה.

10 במסגרת החקירה הנגדית העידה כי מחוץ לאולם בית המשפט הביעה התובעת בפניה
11 את פליאתה איך ייתכן כי נפגעה בכתף שמאל כאשר הרכב הגיע מצד ימין שלה. למרות
12 זאת העידה בבית המשפט כי קיבלה מכה בכתף שמאל ונפלה.

13 במקום התאונה היה חריץ שהבוחן העיד כי עומקו היה 3 – 5 מ"מ. הוא לא מדד את
14 עומק החריץ, וקבע את עומקו על סמך טביעת עין. מעיון בנ/3 ומהשוואת גודל אבני
15 החצץ שבאספלט לעומק החריץ נראה כי עומקו של החריץ גדול פי כמה מהערכת
16 הבוחן. בהחלט ייתכן כי הנפגעת מעדה בגלל החריץ ונפלה.

17 הבוחן לא בדק את רכב הנאשם סמוך לתאונה. אילו נבדק הרכב סמוך לתאונה ייתכן
18 וניתן היה למצוא על הרכב סימני ניגוב אבק שיכולים להצביע על מגע בין הנפגעת לרכב,
19 אך זה לא נעשה.

20 הנאשם העיד כי לא היה כל מגע בין הרכב לנפגעת. העיד כי עצר ולאחר שעצר ראה את
21 הנפגעת נופלת ויצא לעזור לה.

22 לאור כל האמור לעיל נראה לי כי לא הוכח במידה הראויה במשפט פלילי כי היה מגע
23 בין רכב הנאשם לנפגעת, והחלטתי לזכותו.

24

זכות ערעור תוך 45 ימים.

הודע בפומבי לנוכחים דלעיל כ"ט בניסן, תשס"ו (27 באפריל 2006).

25

ש' יציב - שופט

26

הקלדנית: פרוינדליך

